

TOEN EN NU

Zo uniek zijn we ook weer niet

Nederlanders zijn dol op alles wat erfgoed is. Geen kerk, steenbakkerij of fabriekshal mag tegen de vlakte. Met meer dan 1200(!) musea kunnen we aardig meekomen op de Europese ranglijst van verzamelaars. Dat we dol zijn op onze tradities is ook deze dagen glashelder. De discussie rondom de kleur van de Pieten van de goedheiligman leidt inmiddels tot hooglopende conflicten en soms zelfs doodsb bedreigingen. We blijken in dit land toch niet zo tolerant als we graag propageren.

Onlangs heeft een aantal vakbonden het plan opgevat om de thuiszorg als immaterieel erfgoed te laten uitroepen, want de thuiszorg wordt bedreigd. Men vindt dat thuiszorg zo'n uniek Nederlands fenomeen is, dat het een plaats op de erfgoedlijst van de Unesco verdient, waarop ook het Staphorster Stipwerk en het carbidschieten in Drenthe prijken. Het moet niet gekker worden. Natuurlijk, de basis van de wijkverpleging - en dus niet van de thuiszorg - ligt in de tweede helft van de 19de eeuw en kent daarmee een lange historie. Maar uniek was Nederland daarmee allerminst. In bijna alle

Nederland was allerminst uniek met de wijkverpleging.

Noord-Europese landen was wijkverpleging een erkend onderdeel van de gezondheidszorg. In Engeland en de Verenigde Staten was 'district nursing' zelfs vanaf 1830 al een goedkope en effectieve manier om zieken thuis te verplegen. Nederland was zeker geen voorloper op dit gebied.

Uniciteit is dus geen reden om wijkverpleging op de Unesco-lijst te krijgen. Maar er is nog een reden om dat niet te willen. Door wijkverpleging te bestempelen als erfgoed krijgt het iets muffigs. En als wijkverpleging iets niet is, is het dat wel. Wijkverpleging heeft weliswaar een lange historie, maar is zeker niet ge-

stold of statisch, maar juist innovatief. Als er één vak meeweegt met de vragen uit de samenleving dan is het wel het beroep van wijkverpleegkundige. De huidige ontwikkelingen zijn daar een prachtig voorbeeld van. We moeten natuurlijk wel de kernwaarden van de wijkverpleging vasthouden en koesteren. Maar dat doen wijkverpleegkundigen al sinds 1895.

Tekst: Nannie Wiegman, directeur Florence Nightingale Instituut, [@FNINl](http://fni.nl)

Start imagocampagne hbo'ers in de ouderenzorg

Werkgeversorganisatie in de ouderenzorg ActiZ en beroepsvereniging V&VN starten binnenkort met een imagocampagne voor het werken in de ouderenzorg, gericht op hbo-verpleegkundigen. De partijen krijgen daarvoor subsidie van het ministerie van VWS. De komende jaren ontstaat in de ouderenzorg steeds meer behoefte aan hbo-verpleegkundigen. Met de imagocampagne willen V&VN en ActiZ laten zien dat werken in de ouderenzorg veel interessanter is dan veel hbo'ers denken. Ook moet er meer draagvlak komen onder werkgevers, om meer banen en stageplaatsen te creëren voor hbo'ers in verpleeghuizen en de thuiszorg.

